

Raastoffer end Danmark, medens vi paa et enkelt Omraade, nemlig med Hensyn til Levnedsmidler, var betydeligt bedre stillede end Sverige. Vi kan ikke foretage nogen Sammenligning, navnlig ikke med England. Det, som det i særlig Grad kommer an paa i Fremtiden, er, hvilket Land der har de bedste Muligheder for at fremskaffe Raastoffer til de billigst mulige Priser. Det er det, der vil blive Kapløb om: at skaffe Raastoffer til Industrien og Landbruget og at fremskaffe dem billigst muligt. Derfor tror jeg ikke, man kan sammenligne Danmark med England, og i det hele taget staaer det saaledes for mig, at inden ret længe er vor Industri inde i en meget vanskelig Stilling, ja, er det maaske allerede nu.

Jeg bor nede ved Grænsen og ser, hvorledes man i Karavaner drager Syd paa, fordi man kan gøre gode Forretninger ved at købe Varer dér. Det er naturligvis ikke alle Varer, man kan faa, men de Varer, man kan faa, kan man i Øjeblikket købe meget billigere end herhjemme. Paa Grund af Markkursen er Varerne, selv om de sælges dér til meget høje Priser, billigere, end de er herhjemme, og i det Øjeblik den tyske Industri rejser sig og kan producere noget, kommer vi ind i en vanskelig Periode for den danske Industri.

Ikke mindst gælder det om at skaffe Landbruget de bedst mulige Vilkaar at virke under. Vi maa staa paa Vagt, naar der i en nær Fremtid skal træffes Handelsaftaler med andre Lande. Det har meget stor Betydning, hvorledes disse Aftaler bliver truffet, og hvorledes Forhandlingerne bliver ført. Jeg vil haabe, at Landbruget faar tilstrækkelig Repræsentation, naar disse Forhandlinger skal føres.

Vi maa ogsaa haabe, at vi i de nye Tider ikke skal kende de vældige Mure, som rejste sig mellem Landene før Krigen. Ledende Politikere baade i det ene og det andet Land, ikke mindst i England, har udtalt sig for, at Tolden bør forsvinde, fordi den i Virkeligheden bidrager til at forgifte Fællesskabet mellem Nationerne. Men, som sagt, netop naar Aftaler skal træffes om Forholdene mellem Landene, har det sin Betydning, at Danmark i Tide er rustet til at optage Forhandlingerne.

Med Hensyn til Skatteudskrivningen udtalte Finansministeren, at det kunde have sine Vanskeligheder at opretholde den Skatteudskrivning, der for Tiden raader, og det tror jeg, han har Ret i. Men han udtalte saa, at der var et relativt lille Tal

i Finansregnskaberne, nemlig 11,3 Mill. Kr., som Udbytte af Ejendomsskatterne. Jeg har set, at adskillige Blade netop har været ude efter dette Beløb og ment, at her var der maaske et Sted, hvor man uden Skade kunde forhøje Skatterne. Jeg vil imidlertid advare imod, at man lægger alt for stærkt Beslag paa denne Skattekilde, som Kommunerne netop i saa høj Grad har brugt, ikke mindst i Amtskommunerne, som næsten udelukkende udskriver Skatter heraf. Ganske vist er dette Tal, 11,3 Mill., kun et relativt lille Tal; men hvis man lægger sammen, hvad der udskrives af denne Skat til Staten og til Kommunerne, kommer man, saa vidt jeg kan skønne, til et Tal paa mindst 60 Mill. Kr., jeg tror endda noget over, saa jeg tror ikke, det gaar an, at Staten slaar ned her den ene Gang efter den anden og siger: Dér er et lille Tal, det maa vi have forhøjet.

Naar man nu vil tale om nye Skatte-kilder, forekommer det mig, at vi skulde koncentrere vore Anstrengelser paa at faa Virksomhederne under Staten, Postvæsenet og Statsbanerne, til at forrente sig nogenlunde. Det er nærmest noget i Retning af en Skandale, at man ser af Finanslovsfor-slaget, at Postvæsenet skal give Underskud, et Minus paa 7,7 Mill. Socialdemokratiets Ordfører, det ærede 2det Medlem for København (K. M. Klausen), udtalte, at det var rigtigt, at der var en hel Del negative Tal, og at de naturligvis kunde forandres til positive Tal. Han kom med nogle ganske mærkelige Eksempler: Anholt Havn ÷ 25 000 Kr., Tyborøn Fiskerihavn ÷ 16 000 Kr. Det vilde, sagde det ærede Medlem, ikke være vanskeligt at forandre disse negative Tal til positive, men vilde det være rigtigt? Jeg synes, at det er meget uheldige Eksempler; det ærede Medlem har valgt. Han skulde holde sig til f. Eks. Postvæsenet, som giver et Underskud paa 7,7 Mill. Kr. Og saa er det, jeg paa min Side spørger: Er det rigtigt, at jeg, naar jeg f. Eks. skriver et Brev herfra til mit Hjem i Jylland, i det Øjeblik, jeg afleverer det til Postvæsenet, modtager et Tilskud af saadant noget som ca. 5 Øre for at faa dette Brev besørget til Jylland? Vi har ganske vist faaet en Takstforhøjelse for nylig, men det synes mig naturligt, at en saadan Statsinstitution bærer sig uden at give Minus, uden at man paa anden Maade maa spæde til, for at Indtægterne kan dække Udgifterne, og jeg synes ogsaa, det er meget sundt og naturligt, at man, naar der er Tale om Lønningslove, hvoraf vi har haft en hel Del